

УДК 631.3

**ТЕХНІЧНИЙ СЕРВІС СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ
ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ**

Паніна В.В., к.т.н.,

Баришенський І.Г., інж.

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного, м.Мелітополь, Україна

Постановка проблеми. Оцінюючи стан справ, слід зазначити, що в найближчі роки в сільському господарстві буде використана переважно техніка, яка зараз перебуває в експлуатації й повинна забезпечити ефективну роботу.

Тому в основу стратегії вдосконалювання технічного сервісу на найближчі роки необхідні заходи щодо підвищення опірності старінню машин. Аналіз показує, що за останній час основні обсяги робіт по забезпеченню працездатності техніки перемістився безпосередньо до товаровиробників і зводяться в основному до заміни деталей і деяких нескладних вузлів, що приводить до збільшення витрат виробництва [1]. Тому, незважаючи на майже двократне скорочення парку машин, витрати на ремонт техніки залишаються на рівні витрат на ремонт колишнього парку.

Основні матеріали дослідження. В умовах фермерських господарств ремонт машин проводиться з використанням, в основному, лише штатного інструмента. Можливості такого ремонту обмежені й зводяться до реальних видів розбирання, заміни зношених деталей на запасні частини з наступним складанням і випробуванням відремонтованого вузла безпосередньо в роботі на машині [2]. Для виконання більш складних робіт, пов'язаних з механічною обробкою, регулювань паливної й гідравлічної апаратури й ін. виникає необхідність звернутися в майстерню господарства або сервісний центр.

Організаційна система сервісу у нових економічних умовах повинна базуватися на двох складових:

по-перше, на створених виробництвах, корпоративних і холдингових структурах, що визначають свою технічну політику, у тому числі й у сервісі. Посилення фінансової відповідальності фірм за сервіс є основою збільшення продажу техніки й запасних частин, тобто вигода фірм жорстко зв'язана не тільки із продажем, але й забезпеченням працездатності машин, як основи одержання прибутку сільгоспвиробниками й відповідно росту обсягів купівлі й сервісу машин;

по-друге, на регіональних машинобудівних фірмах, що розвиваються, і інших виробниках техніки й комплектуючих вузлів. Для них головний критерій – збільшення кількості продажів машин і запасних частин, активний вплив на організацію сервісу своєї продукції, а отже, на одержання прибутку сільськими товаровиробниками.

Важлива складова стратегії технічного сервісу – організація ремонту техніки, підвищення якості ремонту вузлів і агрегатів як основа підвищення надійності відремонтованої машини [3, 4]. При цьому основу підвищення якості становлять нові технології й обладнання для ремонту.

Рис. 1. Основні напрями діяльності підприємств технічного сервісу

При ремонті техніки витрати на запасні частини становлять 50...70% собівартості. Собівартість відновлення зношених ремонтпридатних деталей не перевищує 30...50% ціни нових. Звідси випливає, що при прийнятному рівні рентабельності відпускна ціна капітально відремонтованих машин, у яких використовують відновлені деталі, може бути на 30...40% нижче ціни нових [5].

Висновок. Дослідження показали, що у тракторах, які вибракуються є до 45% деталей, придатних до експлуатації без ремонту, до 50% що підлягають відновленню і тільки до 9% непридатних до відновлення. Це свідчить про доцільність організації й розвитку ринку старої техніки як джерела фонду деталей для відновлення.

Список використаних джерел

1. Паніна В.В., Михальчук М.В. Технічний сервіс сільськогосподарської техніки. Технічне забезпечення інноваційних технологій в агропромисловому комплексі: матеріали II Міжнар. наук.-практ. Інтернет-конференції (Мелітополь, 02-27 листопада 2020 р.). Мелітополь: ТДАТУ, 2020. С.539-543

2. Паніна В.В., В'юник О.В., Дашивець Г.І., Журавель Д.П. Взаємозамінність, стандартизація та технічні вимірювання. Навчально-методичний посібник до лабораторного практикуму для самостійної роботи. Мелітополь: Видавничо-поліграфічний центр «Люкс», 2019. 84 с.

3. Дашивець Г.І., Паніна В.В. Дослідження факторів, що впливають на якість ремонту двигунів. Науковий вісник Таврійського державного агротехнологічного університету [Електронний ресурс]. Мелітополь: ТДАТУ, 2014. Вип.4. Т.1. С.101 – 106.

4. Паніна В.В. Методика забезпечення вхідного контролю якості запасних частин. Проблеми та перспективи сталого розвитку АПК: матеріали міжнародної науково-практичної конференції за результатами досліджень 2016 р. Мелітополь: 2017

5. Паніна В.В., Дашивець Г.І., Новік О.Ю., Бондар А.М. Підвищення надійності підшипників ковзання вібронакатуванням. Науковий вісник Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного [Електронний ресурс]. Мелітополь: ТДАТУ, 2020. Вип. 10, том 1. 10 с.

6. Паніна В. В., Дідур В. В., Сірий І. С., Чорна Т. С. Зміцнення деталей за допомогою поверхнево-пластичної деформації. Науковий вісник Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного: електронне наукове фахове видання. Мелітополь: ТДАТУ, 2020. Вип. 10, том 2. С.148-155.